

БОРИС ПАСТЕРНАК

ЕСЕН

Част 12 от „Стихотворенията на Юрий Живаго“

Превод от руски: Кирил Кадийски, 1990

chitanka.info

*Домашните не са край тебе,
успях до крак да ги проворя
и самотата пак обсеби
сърцето, цялата природа.*

*И на, сами сме тая есен,
гората — тиха и пустинна.
Пътеките — тъй както в песен —
обрасли са наполовина.*

*Сега към нас се взират само
стените тъжни и студени.
Не ще ломим прегради двама,
ще гинем вече откровено.*

*В един ще седнем, в три ще станем
аз с книга, ти с игла в ръцете.
С целувките си ще престанем
в зори — и без да го усетим.*

*Все по-безгрижно, все по-пищно,
листа безумни, се пилейте
и чашата с печал предишна
догоре с днешна скръб долейте.*

*Привързаност и чар, и сладост!
Ще гаснем в шушнеща жаравя!
Зарий се цяла в листопада!
Замри или обезумявай!*

*Ти хвърляш роклята на стола,
тъй както листите — гората,
когато падаш полугола
в обятията на халата.*

*Ти — дар на гибелната прелест,
когато сме като сразени.
А красотата значи смелост
и нас това така влече ни.*

Издание:

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.